

Reg. No. M. 2293

പ്രതി 2

സമുദായവിപ്ലവം

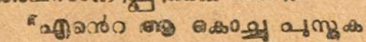
പുസ്തകം 29

ലക്കം 33

എന്നാൽ കൊല്ലിനും കൊല്ലമുള്ള അധികാരത്തോടുകൂടിയതന്നോടു, ന്യായസന്തതിചിരിക്കയിൽ, ഒരു കുറച്ചുള്ളിമോലും മോമിക്കുക പീലത്തോസിനു" ഒട്ടും സിദ്ധിച്ചു. പോരെങ്കിൽ അലക്ഷ്യമായി തൻ വലിച്ചെറിഞ്ഞ മോലും രൂക്ഷതരമായ രോഗനഷ്ട വിധേയമാക്കിയതും അദ്ദേഹത്തിനീയുളളപ്പട്ടില്ല. ഇതരോയുടെ മോലുത്തക്കുറിച്ചുപോലിക്കാൻ, അതിൽ വല്ല കഴിവുണ്ടോ എന്നു പരിശോധി

എന്നാൽ തയ്യാറായ തന്നെ
ഇത്ര അലക്ഷ്യമായും ധർമ്മ
പുണ്യം സമ്പാദിച്ചു കേട്ടപ്പോ
ൽ പീഠത്തോടുകൂടി നിരസം,
അല്ല കേവലം ഉണ്ണുപവിച്ചു. കൂട
തെയും ഇതരരായുടനേരെയുള്ള
മറ്റുവരരുടെ പകയും, അതിനാ

പ്രസിദ്ധൻ ഇതിനകം എത്ര
മാർച്ചകളാണ് കൊണ്ടുവരേണ്ട
ത്ത്, അതൊക്കെല്ലാമാണ് സാക്ഷി
കളായി ഹാജരാക്കേണ്ടത് എ
ന്നെല്ലാം ചട്ടംകെട്ടിയിരുന്നു. അ
തുകൊണ്ട് പല തരത്തിലും അ
വർ ഇഴശോധയ കുറപ്പെടുത്തുവാ
ൻ തുടങ്ങി. ഇഴശോധകളെ അ
തിന് യാതൊരുത്തരവും പറയുക
യുണ്ടായില്ല. ആകയാൽ പിലാ
ത്തേരസ് ഇഴശോധയോടു ഇങ്ങനെ
ചോദിച്ചു: "അവർ പലതിലും
നിന്നെ കുറപ്പെടുത്തുന്നത് നി
ക്കേൾക്കുന്നില്ലേ" ഇഴശോ ഹ
മിനും പ്രത്യുത്തരം നൽകുകയു

*21. വന്നവീട്, നിങ്ങളുടെ
 പുസ്തകങ്ങളുടെ ദിഷ്ടാന്തമെന്നതു
 വരംവരനായി ഞാൻ ചെയ്തുകി
 ത്തിയിട്ടുള്ള കരോമകൃത്യങ്ങളുടെ ഭീ
 കംസ്മരണകൾ നമുസമയവും
 എന്തെ വേട്ടയാടുന്നതുപോലെ
 എനിക്കു തോന്നുന്നു. ഏതൊരു ജി
 വിതം നശിച്ചുകഴിഞ്ഞു. താങ്കളി

പെട്ടെന്നു ഏവർവീരൻ മുഖമേ
 വം കൂട്ടൽ ത്രക്കുതരമായി. ക
 ണ്ണകുളിപ്പനീന്ത തിപ്പൊരി പ
 റി; മുഖം കൈയെണ്ണം ചുണ്ടു. സ
 മിതുകൾക്കുൻ അരികീലേക്കു
 സ്വപ്നംകൂടി അടുത്തുനിന്നുകൊ
 ണ്ടു് അയാൾ വികാരവേഗത്തോ
 ക പറഞ്ഞു: "വരവീടൽ, ഇന്ന
 വീഡയായ എൻ്റെ അമ്മ നി
 രപംബയരണം, ഏകാകിയരണം".
 (ശേഷം 11-ാംപേജിൽ)

എന്നും, വിരമിക്കി

പറയട്ടെ കണ്ണിർ

(ജോൺ എഫ്. മോറോ ബി. എ.)

അനന്തരമായ ആകാശനിവി
മയിലേക്കു നോക്കി പത്രം സുനി
ന്നു. പ്രപഞ്ചംകെ മറവിച്ചതാ
യി അയാൾക്കു തോന്നി. മറച്ചി
ല്ലകളിൽനിന്നും കല്ലു മഴ പെയ്യുന്ന
തുപോലെ മഞ്ഞുതുള്ളികൾ പൊ
ഴിയുന്നു. പുറംകുപ്പായത്തിന്റെ
ഇഴകളിലൂടെ തണുപ്പിന്റെ കൂ
ത്തകരങ്ങൾ രോമകൂപ്പങ്ങളിലെ
ല്ലാം തുളച്ചുകയറുന്നു.

പ്രശാന്തമായിത്തന്നെ അന്തരി
ക്കുകയോ മറ്റിയല്ലേ. ലോകമാ
കെ നിന്നു വിറയുന്നു. ചികിത്സ
പത്രം സിന്റെ ഉള്ളിലൊരമ്പി
കുളുക്കലിടുന്നുണ്ട്. ഹൃദയംകെ
പൊളുന്നു. ആത്മാവു കീടുന്നപി
ടയുന്നു. വേദനയുടെ ഒരു സമുദ്രം
അവതലിക്കുന്നു.

നിഖംകരത്തിൽ ഒരു വാടി
യ പൂമൊട്ടുപോലെ അമ്പിളിക്ക
ലനില്ല. ഗുരുവിന്റെ കരണം
ഭ്രോതകമായ മുഖംപോലെ. ചു
രുക്കം മീല നക്ഷത്രങ്ങളേ ആ
കാശത്തട്ടിലൊതകയായിട്ടുള്ളൂ. ഒരു
പീടി വെള്ളിനാണയങ്ങൾപോ
ലെ. അവ കണ്ണുകൾ അടയ്ക്കുകയും
തുറക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ദൈവമേ! നക്ഷത്രങ്ങൾപോ
ലും കരയുകയുണ്ടല്ലോ. പത്രം
സിന്റെ കണ്ണുകളിലിരുട്ടുകയറി.
അയാളുടെ കണ്ണുപോളുകൾ തെ
രുതെരു കൂട്ടിമുട്ടി; കണ്ണുനിർച്ചു
ലുകൾ ഒഴുകി. തണുത്തു വിറയ്ക്കു
ന്ന കവിളിൽക്കൂടി മുഴങ്ങ കണ്ണു
നിർച്ചുലുകൾ!

പത്രം സു ചെവിയിലേക്കു.
ചാട്ടയടിയുടെ ശബ്ദമല്ലേ ആ
കേൾക്കുന്നത്? ചമ്മട്ടിയടികളി
ടെ ശബ്ദം. പത്രം സുനിന്നു പുള
ഞ്ഞു ആ അടി മുഴുവൻ ഏകു
തുപോലെ.

വേദനയുടെ ശബ്ദം—അസമ്യ
തയുടെ സ്വരം—നീർപ്പിടയുന്ന
ഒരു മനുഷ്യശരീരത്തിന്റെ രോദ
നമല്ലേ ആ കേൾക്കുന്നത്...?

പത്രം സു നെഞ്ചത്തടിച്ചു.
ആ ചമ്മട്ടിയടികളുടെ സ്വരം ച
ക്രവളവരമ്പിൽനിന്നും പുറപ്പെ
ടുന്നുവെന്നു അയാൾക്കു തോന്നി.
യുതങ്ങളായ യുതങ്ങളെല്ലാം സ്തം
ഭിച്ചുനില്ക്കുന്നു. ആരോമീലാരോമി
ച്ചു നീർവധി തലമുറകൾ ചെയ്യു
പോയ ഹോപാപരോക്കോണ്ടു
നിമ്മിച്ചെടുത്ത ചമ്മട്ടി!

അയ്യോ! അവർ അദ്ദേഹത്തെ
കൊന്നുകൊണ്ടു. അടിച്ചു വശക്കോ
ടാക്കിക്കൊണ്ടു.

നിമിഷങ്ങളും മണിക്കൂറുകളും
ലോകം മുഴുവനും അങ്ങനെ സ്തം
ഭിച്ചുനിൽക്കുകയുണ്ടു്. ഒരു ക
ഞ്ഞിക്കുറുപ്പോലുമടിക്കുന്നില്ല.

തന്മനേമൻ തോട്ടത്തിലെ ഉ
യന്നുനില്ക്കുന്ന സൈന്യമരക്കോ
മ്പുകൾ കൂപ്പുപുട്ട കരങ്ങളുമുത
ൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു നോക്കി
പ്രാർത്ഥിക്കുകയുണ്ടെന്നു പത്രം
സിനു തോന്നി.

കോഴ്സുവേരായ തോ പൂ രം
കണ്ടുവന്നില്ല. അത്തിമരത്തി
ന്റെ കൊമ്പിലിരുന്നു ഒരുപക്ഷി
സാരമുണ്ടാക്കുന്നതൊഴിച്ചാൽ രം
തം പരമനീശ്വരനാണു്.

തോട്ടത്തിൽവെച്ചുണ്ടായ സംഭ
വം പത്രം സിന്റെ മനസ്സിൽ
തികട്ടിത്തീർത്തിയിരുന്നു.

വേട്ടപ്പട്ടികൾ ഗുരുവിനെ കയ
റി ആക്രമിച്ചു. അവരദ്ദേഹത്തി
ന്റെമേൽ ചാടിവിണ സന്ദർഭം.
പത്രം സിന്റെ കൈ കണ്ടു തരി
ച്ചതാണു്. റോയടിക്കു അമ്പര
ശരീരംകൊണ്ട്. തന്റെ വാളിനു
ണയല്ലേ മൗൽക്കസിന്റെ വല
യെ ചെവി! ഗുരുവന്നു തടസ്സ
പ്പെടുത്തിയില്ലയെന്ന് വെങ്കിൽ!

"വശപ്പെടുത്തുന്നവൻ വാളാലെ."
പത്രം സു ഞെട്ടിപ്പോയി അതു
കേട്ടപ്പോൾ. പത്രം സിന്റെ സ
മുന്നംപിള്ളിലൂടെയും മേയ്ക്കി
ന്റെ നടുവുകൾ കടന്നുവെന്നു.

ഹോ! അടിയുടെ ശബ്ദംണ
ല്ലേ പീണെയും കേൾക്കുന്നത്.

ആ മുഖമീപ്പോൾ തകർന്നു. പത്രം
സിന്റെ പൊന്മുഖംപോലെന്ന ആ തീർ
മനെയെല്ലാം ഇപ്പോൾ ചതഞ്ഞു
തകന്നു നാനാവിധപ്പെട്ടുകൊണ്ടു
ല്ലേ. ആ തകപ്പെട്ട പൂമനെയി
ൽനിന്നു് രക്തം വർന്നുവെക്കു
ന്നുണ്ടായിരിക്കുമോ?

ദൈവമേ! പത്രം സു ഒരു ഭ്രാ
ന്തനെപ്പോലെ മോടി കയറാ
സിന്റെ അമനസ്സടിക്കലേക്കു്.
ഹോ! ആ കരിങ്കൽഭീതികൾ
കൊട്ടിയടയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തുട
മ്പുപിണ തുടങ്ങിയ ആ ഇന്ത്യ
വാതിലിനു സമീപം ഉയർത്തിയ
വാളുകളുമായി ഞേ പട്ടാളക്കാർ
കാവൽനിൽക്കുന്നു.

പത്രം സു കിടകിട വിറയ്ക്കു
കയറുന്നു. ശരീരംകെ എടുത്തു

കൊട്ടാമുറയ്ക്കു് തി കൂട്ടിയി
ട്ടുണ്ടല്ലോ. ആരോക്കെയോ അവി
ടെ വട്ടംകൂടിയിരുന്നു തി കയ്യ
ന്നുണ്ടു്.

പത്രം സു വേച്ചു വേച്ചു നട
ന്നു. കൊട്ടാമുറയ്ക്കു് വരാനുവ
ഴി മേല്പട്ടക്കാർ നടക്കുന്നു. സെ
ന്ററോളിൽ സംഘത്തിലെ അംഗ
ങ്ങളുമുണ്ടു്... കൊലയാളികളെ
പ്പോലെ!

തീകായുന്നവരോടേയും തനിക്ക്
നേരിട്ട പരിചയമില്ല. കണ്ടിട്ടു
ണ്ടു്. കൈപ്പത്തികൾ തീക്കുന്ന
യുടെ മുക്കളിലേക്കുയർത്തിപ്പിടിച്ചു
അവർ തീകായുന്നു.

പത്രം സു അവരുടെ കൂടെ
പ്പോയിരുന്നു. അവിടന്നുമിവിടന്നുമെല്ലാം ക

"തന്നെ കണ്ടല്ലോ!"
"ഞാനയാളെ അറികപോലു
മില്ല!" അതു പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞി
ല്ല, അതിനുമുമ്പേ കോഴി കൂ
വി.

എത്രയൊളം ആ പെണ്ണു് അ
തേപ്പാറി പിന്നെയെന്നും മി
ണിയില്ല. പത്രം സിനു ആശ്വാ
സമായി. അയാൾ തീയ്ക്കൽ ത
ന്നെയിരുന്നു.

അധികം താമസിയില്ല. മ
രോദത്തൻ ചോദിച്ചു: "താനാ
നന്ദ്രായക്കാരന്റെ സിഖ്വ
സ്ഥിതല്ലേയോ?"

മൗൽക്കസിന്റെ കൂട്ടുകാരനാ
ണു് ആ ചോദിച്ചതു്... പത്രം
സു വികിടിക്കാണ്ടു പറഞ്ഞു:
"അ...ല്ല; ഞാനയാളെ... അറി

"പീതരവേ, അങ്ങേക്കീഴുമേകിൽ ഈ പറമ്പാത്രം എന്നിപ്പന്നകരോണമേ. എന്നാൽ
എന്റെ ഇഷ്ടംപോലെയല്ല, അങ്ങേ ഇഷ്ടംപോലെ ആകട്ടെ. തത്സഭയും അവിടുത്തെ ധൈ
ര്യപ്പെടുത്തുന്നതിനു ഒരു മാർഗ്ഗം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പ്രത്യക്ഷനായി... അവിടുത്തെ വി
യർപ്പ കൊഴുത്ത കേരകണങ്ങളായി നിമിത്തവിണു."

(വിശുദ്ധ ലൂക്കായ് XX:42, 43, 44)

കടയന്നു. തണുപ്പാണു്. ലോകം
മുഴുവൻ മറവിപ്പിക്കുന്ന തണുപ്പു്
കൈപ്പത്തിയിലെ രോമചാളിക
ൾ എഴുന്നേറ്റുനിൽക്കുന്നു.

അദ്ദേഹം മക്ഷപെട്ട കാണ
മോടി തീർച്ചയായും ഗുരു രക്ഷ
പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹമരുതുമ്പവ
ത്തകന്നുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ
സമു് കൃത്യങ്ങൾക്കും താനല്ലേ
സാക്ഷി. കല്ലുറിയൻ വന്നചര
ടെയിടയിൽ നിന്നദ്ദേഹം ഒരു
തൊടിയീടുകൊണ്ടു അപ്രത്യ
ക്ഷനായതല്ലേ! കൊടുങ്കാറ്റിനെ
ശാന്തമാക്കുകയും വെള്ളത്തിന്റെ
മീതെ നടക്കുകയും ചെയ്തതല്ലേ.

നേരം വളരെയായി. നിഖംവ
താണു താണു പോകുന്നു. താ
ബോർമലയുടെ ഉച്ചിയിൽ അതു
തങ്ങിനില്ക്കുന്നുവെന്നു തോന്നി.
പണ്ടത്തെ മീത്രം അയാളോത്തു
പോയി, മലമുകളിൽ സൂര്യൻ
ചന്ദ്രനായ കഥ!

ഒരു കരിയിലകൾ പെറുക്കിക്കൊ
ണ്ടുവന്നു ഒരു പെണ്ണു തിയിലേ
ക്കിട്ടു. മഞ്ഞുവെള്ളം വീണ കരി
യിലകൾ! തി മഞ്ഞു; പുക
പൊങ്ങി.

"ഒറ്റം കണ്ണിൽ പൊക കേ
റി!"
ആ പെണ്ണുഴന്നോറ മറുനി
ന്നു. അപ്പോഴേന്നുവർ പത്രം
സിനെ കാണുന്നതു്. അയാൾ അ
യാളെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി വി
ണ്ടു... വിണ്ടു... ഇയാളെ നന്ദ്രാ
യക്കാരന്റെകൂടെ കണ്ടല്ലോ...

"എടോ താനാ നന്ദ്രായക്കാര
ന്റെ കൂട്ടുകാരല്ലേ! തന്നെ ഇ
ച്ചിരിമുഖ അവന്റെകൂടെ ക
ണ്ടല്ലോ."

പത്രം സു ഞെട്ടി. തന്നെ മ
നസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു അയാൾ
തന്നെയും പിടിക്കുമോ...?
"ഹോയ" എന്നേയെങ്ങും ക
ണ്ടില്ല!

കേലം..."
പത്രം സിനെ മുണ്ടിക്കാണി
ച്ചുകൊണ്ടു അയാൾ മറുതുവര
ടെ നേരെ നോക്കിപ്പറഞ്ഞു:

"ഇയാളാ ആശാരിടെ കൂട്ടുകാ
രനാ... ഇയാളുടെ വർത്തമാനംത
ന്നെ കള്ളം തെളിയിക്കുന്നുണ്ടു്."

"അ! ഞാനാണല്ലോ! അ
റികേലെന്നു പറഞ്ഞില്ലേ?"
കോഴി വിണ്ടു കൂവി. ഞരം
പ്രാവശ്യം വിശ്വാസവഞ്ചനയു
ടെ ഒരു സൈനം പോലെ.

ചതിച്ചല്ലോ!
"ഇന്നു ഞേ പ്രാവശ്യം കോ
ഴി കൂയുന്നതിനുമുമ്പ് നി മുന്ന
പ്രാവശ്യം എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു
പറയൂ."

ഗുരുവിന്റെ ആ കൊഴികൾ
പത്രം സിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പ്ര
തിധവനിച്ചു.
അയ്യോ! താനദ്ദേഹത്തെ നി
സ്പിച്ചു പറഞ്ഞു അറിയുകയില്ലേ

നല്ല പാഞ്ഞതു്? ഒരു പൊട്ട
പ്പെണ്ണിന്റെ വാക്കിനുമുമ്പിൽ
തൻ മീതവായിപ്പോയല്ലോ...
ദൈവമേ!

പത്രം സു വേദനിക്കുന്ന മുഖ
ത്തോടെ കൊട്ടാമുറയ്ക്കുന്നില്ലേ
ക്കു നോക്കി... അതാ ഗുരു... ഗുരു
തന്നെ നോക്കുന്നു! മകനുമായി
ക്കുന്ന മുഖം. ഇപ്പോൾ വെളിയും
കൊണ്ടു വികൃതമായ വരണം...
ആ കരയിക്കുന്ന നോട്ടം പത്രം
സിന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്കു് ചു
ഴിഞ്ഞിറങ്ങി.

പത്രം സു മുഖം തീരിച്ചുകുള
ഞ്ഞു. മേയ് കൊണ്ടല്ലോ... ചങ്ങ
കൊണ്ടു്... സങ്കടംകൊണ്ടു്... വേദ
നകൊണ്ടു്....

അയാൾ കരഞ്ഞുപോയി. ഹൃദ
യം തകർന്നു പൊട്ടിപ്പൊട്ടിക്കര
ഞ്ഞു പത്രം സു....

കണ്ണുനീരിന്റെ സമു് ഉറവുക
ളും വറുപ്പുകേതകുവിയത്തി
ൽ. പറമ്പോലും അലിയത്തക്ക
വിയത്തിൽ പത്രം സു കരഞ്ഞു.
നിഖംവന്നുമിട്ടു.

ഇതരോയുടെ മുഖം അപ്രത്യ
ക്ഷമായി.

ഇരുട്ടിന്റെ കനം വർദ്ധിച്ചു.
പത്രം സു എഴുന്നേറ്റു് ഞരം
ണ്ടടി നടന്നു് ചിന്തിച്ചിത്തോ
ടി. ഒരു മീതവിനെപ്പോലെയല്ലേ.
ഒരു ധീരനെപ്പോലെ.

തന്മനേമിനിലെ മുറുപ്പുടി
ത്തലപ്പുകളിൽ അയാൾ തടഞ്ഞു
വിണു. ഗുരുനിന്നു പ്രത്ഥിച്ച
സ്ഥലത്തു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ
രീരം വീയത്തുവീണ ഭക്തത്തുള്ളി
കൾ ഇലത്തലപ്പുകളിൽനിന്നു മാ
ഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒരു ഭക്തം പുറങ്ങ മ
ണ്ണിൽ മുഖംകൂട്ടി പത്രം സു
കരഞ്ഞു.

"റബ്ബി... എന്റെ പൊന്ന
റബ്ബി... ഞാനങ്ങയെ മരുത്തു
പറഞ്ഞല്ലോ. എന്തോട കുലിക്ക
കയില്ലേ..."

പത്രം സു കുന്ന പറയുടെ ക
ണ്ണുകളിൽനിന്നും പശ്ചാത്തോപ
ത്തിന്റെ നിർത്തുള്ളികളൊഴുകി.
കവിളത്തുണ്ടായ മാലുകൾ വഴി.
അതുവരെ നിശ്ചലമായിക്കിട
ന്ന മാലുകുടലിൽ ഒരു നേരിയ
ചലനമുണ്ടായി...

അങ്ങനെ ഏതു നേരം കിട
ന്നുവെന്നു പത്രം സിനറിഞ്ഞുകൂ
ട. ബോധം വീണപ്പോൾ കീ
ഴക്കു വെള്ളക്കാൽ വീഴുന്നുണ്ടു്.
തൻ ബോധംകെട്ടു വീണ മ
ണ്ണുകെ നനഞ്ഞു കുതിർന്നിരി
ക്കുന്നു.

അയാൾ മെവിയേത്തു. ഒരു
ശബ്ദം കേൾക്കും. പീലാത്തോ
സിന്റെ അമനസ്സലപ്പിലെ ക
ൽത്തുണിൽ കെട്ടപ്പെട്ട ഒരു മനു
ഷ്യസ്തേഹിയുടെ രോമത്തു പതി
യുന്ന പാപത്തിന്റെ ചാട്ടവര
ടി ഒരു പടമാധാനിപോലെ
കേൾക്കുന്നു. പത്രം സു കൈക
ൾകൊണ്ടു് ചെവി പോത്തി...
അതു നിഖച്ചിട്ടില്ല... ശതാബ്ദ
ങ്ങളിലൂടെ ശബ്ദം ഇന്നും മുഴങ്ങി
ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു...

—o—
സൗജന്യ വിതരണമുണ്ടു്
ഓർട്ടോ പള്ളി വികാരി
(തൃശ്ശൂർ) Rs. 25—0—0

പാരി
(REGD)

സൗജന്യ സേവ്

ചമ്തരോഗങ്ങളെ മാറ്റി
താക്കി സൗജന്യ ന്യായത്തേ
വിലയിടിക്കുന്നു

PARY PRODUCTS INC. S.

ആത്മകഥകഥനം

വൈലാക്കി സിത്ത

[ഒരു നല്ല നോവലിസ്റ്റിന്റെ യാത്ര] വൈലാക്കി സിത്ത. അനൗപമമായ അപരതയുള്ള കവിതകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന 'ട്രാമ്പിംഗ് മെതോഡിസ്റ്റ്' (The Tramping Methodist) സ്റ്റാർബ്രേസ് (Starbrace), സ്പെൽ ലാൻഡ് (Spell-land), ജോൺ ആൻഡ് ക്രൂസ് മുതലായ നോവലുകൾ സുപ്രസിദ്ധമാണ്. വൈലാക്കി സിത്ത 1887-ൽ ഹേസ്റ്റിംഗ്സിൽ ജനിച്ചു. പിതാവ് ഒരു സജ്ജന, മാതാവ് ഒരു ചെറിയവനിതയായിരുന്നു. ബാല്യം മുതലേ വൈലാക്കി മതകാര്യങ്ങളിൽ അതിവേഗമായിരുന്നു. 1924-ൽ ഈ മാതാവിനെ ആശുപത്രിയിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു. ഡോ. ടി. പെൻറോസ് ചെറിയ വീട് വാങ്ങി. സമാധാനത്തിന്റേയും ശാന്തിയുടേയും നിക്ഷേപനമായി കത്തോലിക്കാ മതം വൈലാക്കിയുടെയും ജീവിതത്തിന്റേയും ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചു. 1928-ൽ അവർ ഇറാഖിലേക്ക് ഒരു പയ്യടനം നടത്തി. ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കു ശേഷം ഇറാഖിലിനിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ തിരിച്ചെത്തി. ഫാദർ സി. മാർട്ടിൻഡേൽ എസ്. ടി. യിൽനിന്നും മതബോധനം സ്വീകരിച്ചു. 1929-ൽ സത്യസരയെ ആഗ്രഹിച്ചു.

—ജോസഫ് പി. വി.]

എന്റെ മാനസാന്തരത്തിന് കാരണമായിത്തീർന്നതാണ് എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ അതിരായിത്തീർന്നത്. എന്റെ ആത്മകഥകഥനത്തിൽ ആ അമ്പലം കടന്നുകൂടിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചതിനു പല കാരണങ്ങളുണ്ട്. അവ എനിക്ക് ഗുണമേന്മയുള്ളതായിരുന്നു. എന്റെ മതപരിവർത്തനത്തിൽ വലിയ പ്രേരണാശക്തിയെന്നും വെളിച്ചമായി. രണ്ടു സംസ്കാരങ്ങൾ എനിക്കു ദ്രവ്യമായി. ആധുനികതയുടെ അടിസ്ഥാനം ക്രിസ്തു സംസ്കാരവും ഭൗതിക വാദത്തിൽ അടിച്ചേർത്ത ലോക സംസ്കാരവും. അവയിൽ ഒരു ഞാൻ സ്വീകരിച്ചു. മി. ആൽഡസ് വിക്സലെയുടെ "Brave New World" എന്ന ഗ്രന്ഥം പഠിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വസ്തുത ഞാൻ കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കിയത്. അപ്പോൾ എന്റെ നിലപാട് എനിക്കു വിശദമായി. അതിനു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. വളരെ കടുപ്പത്തിലായിരുന്നു.

കത്തോലിക്കാസഭയെ ആഗ്രഹിച്ചു. മാറ്റം വരുത്തിയതിനും ഒരു കാര്യത്തിൽ ഞാൻ വ്യത്യസ്തനാണ്. കത്തോലിക്കാസഭയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു 12 കൊല്ലം മുമ്പെ ഞാൻ സഭാമതത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അതനുസരിച്ചു ജീവിക്കുകയും ചെയ്തതാണ്. സഭാ പ്രവേശനത്തിൽ പലരേയും അലട്ടാറുള്ള വിഷയങ്ങളൊന്നും എന്നെ അലട്ടിയില്ല. വി. കർമ്മാനയിലെ വസ്തുത (Transubstantiation), ശുദ്ധീകരണസ്ഥലം, മാതാവിന്റെ അലോചനയും, മാർപ്പാപ്പയുടെ പരാധികാരം മുതലായവയിൽ ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഞാൻ മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു; വിശുദ്ധരുടെ സ്മാരകമായി. ഇന്നുള്ളതൊന്നും വിശ്വാസം അനേകനായിത്തീർന്നു. എങ്കിലും മതാഭ്യസനത്തിനായിരുന്നു ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ സ്ഥിതിയായിരുന്നു.

യീശനും അനേകനിലായിരുന്നു. അകത്തോലിക്കാസഭയെ അനുസരിച്ചു. കർമ്മാനയിലെ വസ്തുതയ്ക്കും മാറ്റം വരുത്തിയതിനും 12 കൊല്ലം ആഗ്രഹിക്കാൻ സഭയിൽ വെളിച്ചമായി. എനിക്ക് ആ വഴി കഴിയാൻ നടന്നത് കത്തോലിക്കാസഭയിലെ തപാലുകൾ എനിക്കു സഹായിച്ചിരുന്നു. ആഗ്രഹിക്കാൻ സഭയിൽ വെളിച്ചമായി. എനിക്ക് ആ വഴി കഴിയാൻ നടന്നത് കത്തോലിക്കാസഭയിലെ തപാലുകൾ എനിക്കു സഹായിച്ചിരുന്നു. ആഗ്രഹിക്കാൻ സഭയിൽ വെളിച്ചമായി. എനിക്ക് ആ വഴി കഴിയാൻ നടന്നത് കത്തോലിക്കാസഭയിലെ തപാലുകൾ എനിക്കു സഹായിച്ചിരുന്നു.

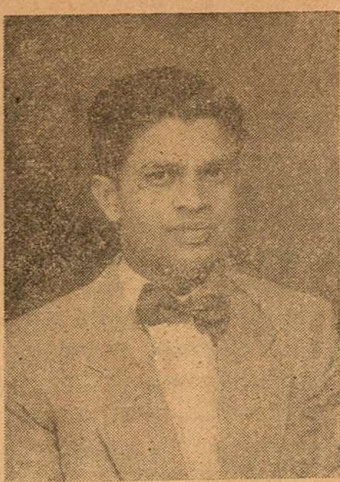
എന്റെ മതം ഞാൻ പ്രസ്താവിക്കുകയും അതനുസരിച്ചു ജീവിക്കുകയും ചെയ്തു. ഞാൻ വളരെ എഴുതി; അനേകം കിറാൻകളിൽ സംബന്ധിച്ചു; സുപ്രധാനങ്ങളായ പല ദൈവവായങ്ങളും സമർപ്പിച്ചു. എങ്കിലും പലപ്പോഴും എന്റെ നിലപാടിനെപ്പറ്റി പല സംശയങ്ങളും എനിക്ക് ഉദയം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു; അതും മിക്ക അവസരങ്ങളിലും അധികമായി. ഒരിക്കൽ എന്റെ ആത്മീയപിതാവായി ഞാൻ ഇതിനെപ്പറ്റി ചർച്ചകൾ നടത്തി. പ

ചന്ദ്രിക
താൻ, മുഖക്കുരു
മുറയായവയ്ക്ക്
SV PRODUCTS, IRINJALAKUDA

ഒരു അഭ്യർത്ഥന അതിനെപ്പറ്റി മനോഹരമായിത്തീർന്നു. എന്റെ പ്രതിഷ്ഠയ്ക്കും പലപ്പോഴും എന്റെ സംശയങ്ങൾ സുവ്യക്തമായിരുന്നു.

വിവാഹമാണ് എന്റെ മതപരിവർത്തനത്തെ തപാലാക്കിയത്. എന്റെ മാനസാന്തരം അതിനായി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഞാൻ ഒരു ആഗ്രഹിക്കാൻ വെളിച്ചമായി. എനിക്ക് ആ വഴി കഴിയാൻ നടന്നത് കത്തോലിക്കാസഭയിലെ തപാലുകൾ എനിക്കു സഹായിച്ചിരുന്നു. ആഗ്രഹിക്കാൻ സഭയിൽ വെളിച്ചമായി. എനിക്ക് ആ വഴി കഴിയാൻ നടന്നത് കത്തോലിക്കാസഭയിലെ തപാലുകൾ എനിക്കു സഹായിച്ചിരുന്നു.

ഡോക്ടർ ടി. എ. ജോസഫ്. ഡോക്ടർ ടി. എ. ജോസഫ്. ഡോക്ടർ ടി. എ. ജോസഫ്. ഡോക്ടർ ടി. എ. ജോസഫ്. ഡോക്ടർ ടി. എ. ജോസഫ്.

ഉപയോഗിച്ചും പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടു. മാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ കേൾക്കൽ അദ്ദേഹത്തെ കൂടുതൽ സുവിശേഷപരമായ മറ്റുള്ളവയ്ക്കുവേണ്ടിയായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നയനങ്ങളിൽനിന്നും ദൈവമർദ്ദപാർട്ടിയുടെ പല കളകളും എനിക്കു ദർശിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. എന്റെ വിവാഹത്തിന്റെ മുന്നോട്ടുള്ള പ്രത്യേകമായ മായിരുന്നു ഏറ്റവും ദുർവ്വപകം. ആഗ്രഹിക്കാൻ സഭയുടെ തനിനിറം അതിന്റെ ഉള്ളിൽനിന്നും കൊണ്ടുവന്നു. മനസ്സിലാക്കുവാൻ അതുപകരിച്ചു. അതിന്റെ പലതികളെ നിരീക്ഷണം ചെയ്തവനും ശ്രമിക്കുക കേൾക്കുവാൻ തടസ്സമുള്ള മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഞാൻ അതിന്റെ അന്തർവൃത്തികളിൽ കടന്നുനോക്കി. ഇത്രയും നാൾ ചെയ്തതുപോലെ മറ്റൊരും മാനം, ഒരൊഴിഞ്ഞുമായിട്ട് അയയ്ക്കുവാൻ ഇനിയും എനിക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. കട്ടകപ്പക്ഷിക്ക് തന്റെ പ്രതിഷ്ഠയ്ക്കു മേൽപ്പോലും കാരണമായിത്തീർന്നു. ഞാൻ ജനിച്ചപ്പോൾ മതത്തിലെ തപാലുകൾ ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അതിനു പരിവർത്തനം വരുമെന്നു ഞാൻ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. അതുവരികയും ചെയ്തു. ഒരു വൈദികന്റെ മാതൃകയായി എനിക്ക് അതു ഗ്രഹിക്കുവാൻ വലിയ വിഷമമുണ്ടായിരുന്നു. ദൈവമർദ്ദപാർട്ടിയുടെ ശുദ്ധീകരിക്കാൻ വിവിധമാറ്റങ്ങൾ അവർ സ്വീകരിച്ചു. എന്നാൽ അവ ബാഹ്യമാത്രങ്ങളായിരുന്നു. യഥാർത്ഥ മതപരിവർത്തനത്തിനു അവ സഹായകമായില്ല.

ആഗ്രഹിക്കാൻ സഭയുടെ പ്രേരണാശക്തി വളരെ പരിമിതമാണെന്നു വസ്തുത എനിക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടു; പ്രത്യേകിച്ചും ആഗ്രഹിക്കാൻ സഭയിൽനിന്നും വന്നു. വികാരങ്ങൾക്കു അതിപ്രാധാന്യം കല്പിച്ചിരുന്ന ഒരു മതമായിരുന്നു അത്. സൂക്ഷ്മമായിട്ട് ആ മതത്തിനുണ്ടായിരുന്ന പ്രേരണാശക്തി ഒരു വേദാന്തമെന്നായിരുന്നു. ബാഹ്യപ്രധാനങ്ങളായ പല ചടങ്ങുകളും ആ മതത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

അപ്പോൾ വേദാന്ത സംശയം എന്റെ മനസ്സിൽ ഉദിച്ചു. പെട്ടെന്നു പെട്ടെന്നു പുസ്തകത്തിൽ വെളിച്ചപ്പെടുന്ന തരംകളായിട്ടായി വനിതാമണിയെപ്പറ്റിയായിരുന്നു അത്. ഞങ്ങൾ അതിനെപ്പറ്റി സുഖമായി ചർച്ചകൾ നടത്തി. ആ മഹിമയോടെ സഭയ്ക്കു, പ്രത്യേക പരി: കന്യകയാണെന്നായിരുന്നു എന്റെ അഭിപ്രായം. ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം അതിനെപ്പറ്റി ചർച്ചകൾ നടത്തി. "എന്നാൽ,

ആലുവയിലെ ഏകാന്തത്വം

(മലയാളത്തിൽ)

മാനന്തപുരം,

സ്വർണ്ണ സെൻറ് വിൻസെൻറ് ഡിപോൾ സംഘത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ അമ്പലമുക്ക് ഏകാന്തത്വം, ഈ കൊല്ലം 1956 ഏപ്രിൽ 14-നായിട്ട് രണ്ടാം വാർഷിക ഓർമ്മക്കുറിപ്പ് 18-നായിട്ട് വ്യയനം ചെയ്ത അമ്പലമുക്ക് ഏകാന്തത്വം.

ധ്യാനഗുരു: ഡ. ഫാദർ ജോസഫ് വടക്കൻ (ബ്രദർ വടക്കൻ)

ബോർഡിംഗ് ഫീസ് 9-0-0

സ്ഥലം:- സെക്രട്ടറി ഓഫ്സ് ഓഫീസ്, ആലുവ ധ്യാനത്തിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ഏപ്രിൽ 10-നായിട്ട് അവിടം അറിയിക്കണമെന്നു തൽപരപ്പെടുന്നു. ശ്രദ്ധപകരണങ്ങൾ അവർക്കു വേണ്ടതുമാണ്.

സെക്രട്ടറി,

സ്വർണ്ണ സെൻറ് വിൻസെൻറ് ഡിപോൾ സംഘം, ആലുവ

ആ പരി: കന്യക സഭയ്ക്കാണ്. ഈ വാർഷിക ഏകാന്തത്വം ക്രമപരമായി. അതു ഗ്രഹിക്കുവാൻ കത്തോലിക്കാ വിഷയമാണ്. അമ്പലമുക്ക് സഭയെ ഒരു സജീവവസ്തുവായി ഞാൻ പരിവർത്തിച്ചിരുന്നു; ഒരു വലിയ സംഘടനയായി മാത്രമേ ഞാൻ പരിവർത്തിച്ചിരുന്നു. എല്ലാ ആഗ്രഹിക്കാൻ സഭയിൽനിന്നും സ്വീകരിച്ചവർ "ബ്രാഞ്ചിയിൽ" ഞാനും സ്വീകരിച്ചു. അതനുസരിച്ച് സമുദായത്തിനു മുന്നോട്ടുവന്നു. അവ ആഗ്രഹിക്കാൻ സഭ, ഇന്ത്യയ്ക്കുവേണ്ടി, റോമൻ സഭ എന്നിവയാണ്. എന്നാൽ സഭ ഒരു സജീവവസ്തുവെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നവരല്ല. സംശയിക്കും, വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സഭ എങ്ങനെയാണ് സജീവമാകുന്നതെന്ന്. കൈക്കൽ കോർപ്പറേഷൻ എന്നെ എനിക്കു വരുമില്ലെന്ന് പറയുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലല്ലോ. സഭ വെറുമായ സംഘടനയല്ല, പ്രത്യേക ക്രിസ്തുവിന്റെ (മതം) ശക്തിയെയാണ് എന്നെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്താൻ ബ്രാഞ്ചിയിൽ ചേർന്നു മാറി.

ഇദ്ദേഹത്തിനകൽ ഞാൻ മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി എന്നെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തി. മനോഹരമായിത്തീർന്നു. അതു സത്യസഭയ്ക്കുവേണ്ടി പുനരന്വേഷണമായിരുന്നു. എന്റെ സജീവവസ്തുവായിട്ടുള്ള ദൈവമനുഷ്യ-കത്തോലിക്കാ ഇതേ യോഗ്യം ഉള്ളവരാണ്. എന്നാൽ ഈ ബോദ്ധ്യം അവരിൽ കാര്യമായ ഫലം ചെയ്തില്ല. പട്ടത്തിന്റെ സാധ്യതയെപ്പറ്റി മാത്രമായിരുന്നു അവരുടെ താല്പര്യം. മറ്റൊരും കാര്യങ്ങളെ

ജീവ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ പരമ്പരയെ അവർ സ്വീകരിച്ചു പോന്നു. മാറ്റം വരുത്താൻ അതു മാറ്റം സ്വീകരിക്കാൻ പോലും അവർക്കു വിഷമമായി. എന്നാൽ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ പട്ടം അസാധ്യമാണെന്ന്. അവർ ധരിച്ചുവരുന്നു. ഞാൻ സത്യസഭയ്ക്കുവേണ്ടി കത്തോലിക്കാസഭ എത്രപാഞ്ഞാലും, ബന്ധുവിനോട് ചേർന്നു മുതലായവയ്ക്കു എനിക്കു അവകാശമുണ്ടെന്നും അവർ പറഞ്ഞു. പിന്നെ ഞാൻ എന്തിനാണ് മതപരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നത്? ഇതായിരുന്നു അവരുടെ വാദം. "ശാന്തമായിരിക്കുക, റോം കൂടുതൽ വിശുദ്ധമാക്കുന്നതിനായി ഒരു ദിനം സമാധാനമാകും. അപ്പോൾ സഭയ്ക്കു പുറമെനിന്നു ആളുകളെക്കൂടി അനുവദിച്ചുവെക്കുവാൻ സ്വീകരിക്കും" എന്നു അവർ എങ്ങനെയെങ്കിലും പറഞ്ഞു. എന്നാൽ, എനിക്കു വിശ്വസനീയമായിരുന്നു.

വിശ്വാസകാര്യങ്ങളിൽ ഞാൻ തികച്ചും റോമൻ കത്തോലിക്കനായിരുന്നു. മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്താൻ അതിനാൽ ഒന്നാകുമായിരുന്നു എന്നെ അറിയിച്ചു. അതു ചെയ്യുന്നതിനു അനുയോജ്യമായ പ്രതികരണമായ സമാധാനങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ടായി. ആദ്യമായി കത്തോലിക്കാസഭയുടെ തപാലുകൾ സഭാപ്രവേശത്തിൽനിന്നു എന്നെ അറിയിച്ചു. പരസ്യം കൊണ്ടു എന്റെ വിശ്വാസം കർത്തി. എങ്കിലും സഭയിൽ ശുദ്ധത, മതം, വ്യവസ്ഥയ്ക്കുവേണ്ടി, ആധുനികരായിട്ടും മുതലായവ കാരണമാണ് ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഞാൻ അവയെ

സി.കെ.പോൾ കമ്പനി

PHONE 536

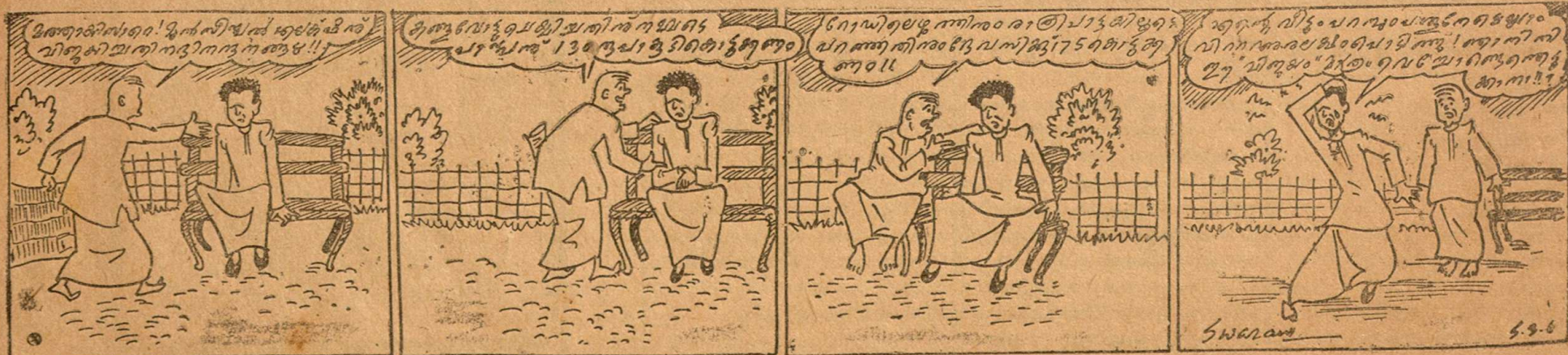
C.P. SON

ആരോഗ്യ വ്യാപാരം, എറണാകുളം

പത്രാധിപന്മാർ

Vol. 29 || MARCH 28, ERNAKULAM || No. 33

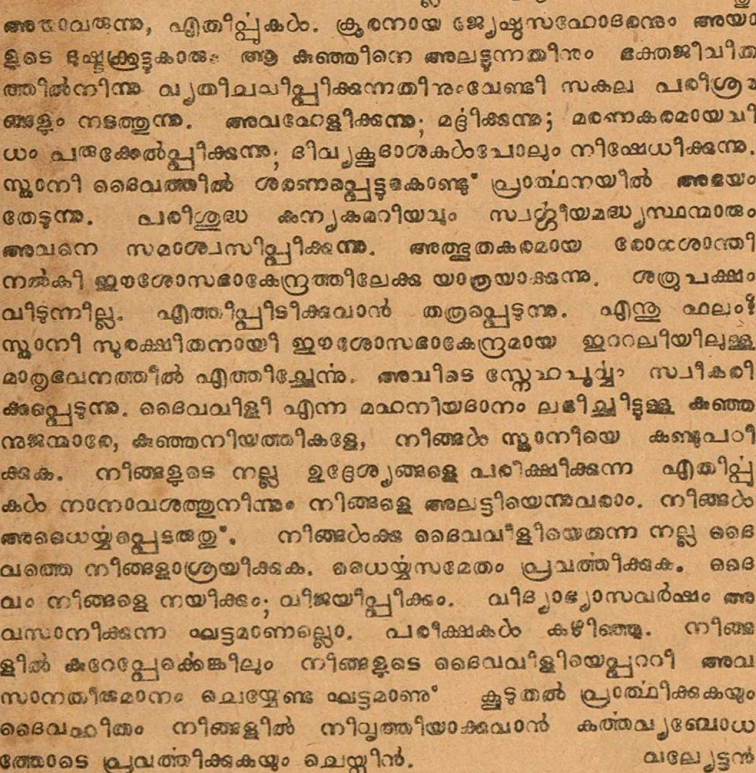
[illegible]

നേരെമറിച്ചു. പാശ്ചാത്യരായ ഷ്ട്രങ്ങൾ—പ്രത്യേകിച്ചു യൂറോപ്പിലെ ഷ്ട്രങ്ങൾ—ഏതാദേശപ്രശ്നങ്ങൾ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, കഴിഞ്ഞകാലത്തെപ്പറ്റി നിഷ്പക്ഷമായി വേദിച്ചോ, കൊളോണിയലിസത്തെപ്പറ്റി പരസ്പരം കുറ്റാരോപണം നടത്തിയോ നിശ്ചയിക്കുവാനായി പത്നിക്കുകയല്ല വേണ്ടതു്. പ്രത്യേക, മറ്റു ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിൽ വളരെയധികം സർവ്വതലങ്ങളിൽ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള യൂറോപ്പിന്റെയും പാശ്ചാത്യനാടിന്റെയും യഥാർത്ഥമൂല്യങ്ങൾ, അവയുപരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ, വ്യാപിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സൃഷ്ടിപരമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു് അവർ തയ്യാറാകണം. യൂറോപ്യൻമാർ എത്രയധികമായി ഇതിനുവേണ്ടി ശ്രമിക്കുന്നുവോ അത്രയധികമായി യുവരഷ്ട്രങ്ങളുടെ ന്യായമായ സാമ്പത്തികത്തിനു അവർ സഹായകമായിരിക്കുന്നതും, ആ യുവരഷ്ട്രങ്ങൾ അങ്ങനെ അബദ്ധമായ ഭേദീയത്വത്തിന്റെ ധർമ്മങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതുമായിരിക്കും. വാസ്തവത്തിൽ അവലംബമായ ഭേദീയത്വമാണു് അവരുടെ യഥാർത്ഥ ശത്രു. അതു്, മുന്നേതൊരു പാർട്ടിക്കു പ്രയോജനമുണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം അവരെ തമ്മിൽ ഒരു ദിവസം, ശത്രു പിടിച്ചിടുകതന്നെ ചെയ്യും. അവരുടെ സമാധാനസംബന്ധമായ പ്രശ്നങ്ങളെ കോൺഗ്രസുകളിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവർക്കു് അടിസ്ഥാനരഹിതമല്ലാത്ത ഇത്തരമൊരു മുൻവിചാരം അവയെന്നിക്കുകയോ വിസ്മരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതല്ല നിർഭാര്യവരായ (അത്തരം കോൺഗ്രസുകളിൽ) കേവലം ബഹുവും വളരെയധികം നിഷേധാത്മകവുമായ ഒരു ചെറുകൂട്ടത്തിന്റെ ശോഭയെന്നു അല്ലാട്ടും മിന്നിക്കാണുന്നതു്. അത്തരം പരിഗണനകളിലും അത്തരം നപടികളുമുള്ളിലും സമാധാനത്തിനു അമൂല്യമായ ഒരു ഉണ്ടായിരിക്കുന്നുവെന്നും വിചാരിക്കുന്നു, ആ ഉറപ്പുമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളിൽ യുദ്ധം ഉടനെ നിരോധിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതാകുന്നു.

പ്രിയപ്പെട്ട കിത്തനാജനങ്ങൾ, കിത്തനീയന്മാർക്കു,

“ഞാനെന്റെ സ്നേഹിതനാ
മേ. എന്റെ യജമാനന്റെ സൈ
ക്കിളിൽ തൂക്കിയിരുന്ന സഞ്ചി
യിൽകേറി ഇന്നാളൊരു ദിവസം
കോളേജിലൊരു കിററിംതിനു
പോയി. യജമാനൻ എന്നെ
സൈക്കിളിൽ തൂക്കിയിരുന്ന
സഞ്ചിക്കുള്ളിലിരിക്കാൻ പറ
ഞ്ഞ സൈക്കിൾ കോവണിച്ചുവ
ട്ടിൽ നിറുത്തിട്ട് കോളേജിനു
മുകളിൽ കേറിപ്പോയി.
കറച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്ക് ഒരു
പരിചയമില്ലാത്ത കൈ എന്റെ
കഴുത്തിനു പിടിച്ചു പുറത്തേക്ക്
വലിച്ചു. ഞാൻ എത്ര കണ്ടെതിട്ടും
വിഴിഞ്ഞിട്ടും ആ ദ്രോഹി വകവ
ച്ചില്ല. വഴിമുഴുവൻ അമ്പനെനെ
ഞ്ഞെക്കിടക്കുണ്ടിരുന്നു. എന്നെ
അന്നുമുതൽ ഈ അൽമേയുടെ
മുഖത്തു താമസിപ്പിച്ചിരിക്കയാ
ണ്. രാത്രി അമ്പനെനെക്കു
ടെ പണി എടുപ്പിക്കും. പക്ഷി
വിടെ മാറി ഇരുത്തിയേക്കും. ഇ
വിടത്ത് എങ്ങിനെ ക്ഷണപെടും.
എന്നെക്കുറഞ്ഞാൽ എന്റെ യജ
മാനൻ എത്ര ദുഃഖിച്ചിരിക്കും.
ഞാനും വീട്ടിലെ കണ്ണിലുണ്ണിയോ
യിരുന്നു. അവിടത്തെ കൊച്ചമ്മ
യും കുട്ടികളും എന്നെ എന്നുമെടു
ത്തു താലോലിക്കാറുണ്ട്. ഹേം!

Permissu Ecclesiastico
Printed & Published by
K. L. Varkey
at the Mar Louis Memorial Press,
Ernakulam-I